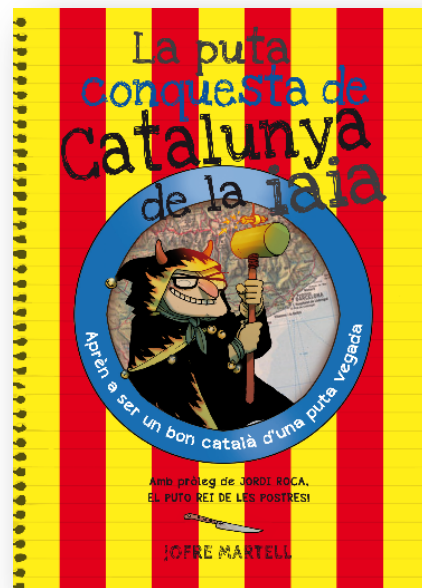

Per fi un puto full de ruta!

El puto nét torna a ser el blanc de les pulles de la iaia, i s'ho té ben merescut perquè encara va peix en geografia i en el coneixement de les peculiaritats dels pobles de Catalunya. Ara, per fi, té un puto full de ruta! Perquè per aconseguir la independència s'ha d'estimar el país. I per estimar el país se l'ha de conèixer. No en queda una altra, collons!

Aquesta vegada la iaia està disposada a treure'ns els colors i a *La puta conquesta de Catalunya de la iaia* ens proposa un repte amb l'objectiu de posar-nos en evidència: li haurem de demostrar que coneixem pam a pam no només la geografia catalana sinó també la idiosincràcia de cadascun dels pobles per on se suposa que el puto nét ha de fer campanya a la presidència. Tot això, després d'haver llegit les pàgines de la iaia, plenes de saviesa i espiritualitat.

PRESENTACIÓ BARCELONA: Dimarts 5 d'abril, 18h, al Museu d'Història de Catalunya. Amb la presència de Jordi Roca, prologuista del llibre.

En aquest nou llibre la iaia recupera el vessant patriòtic que ja va iniciar amb *La puta història de Catalunya de la iaia* i referma el seu independentisme estrofolari, ahora que ofereix al puto nét, que sembla que encara té molt marge per millorar, informació bàsica i útil sobre com moure's pel territori sense que li trenquin massa vegades la cara. Després de fer-li un curset accelerat de cuina catalana amb *Les putes receptes de la iaia* i dels fets més nostrats amb *La puta història de Catalunya de la iaia*, el nét ha de trepitjar el terreny i per això li convé tenir quatre coses clares com no lloar Olesa de Montserrat a Esparreguera, no fos cas que et fotessin la creu de la passió pel cap; córrer, amagar-se bé i estar sempre alerta quan es visita Olot, el Bronx de Catalunya; saber fer un bon romesco per amanir uns putos

espàrrecs; cardar un castell de puta mare per ser benvingut a Sant Sadurní o a Vilafranca; o saber que per Queralbs no només s'hi passeja en Jordi Pujol.

Algunes de les pàgines de *La puta conquesta de Catalunya de la iaia* són una classe magistral d'història amb sentències com "A Empúries hi havia molts grecs. Però molts. A Empúries no hi havia més grecs que a Grècia, però joder, poc li faltava"; o magnífiques anotacions arquitectòniques sobre edificis emblemàtics de Barcelona com la Sagrada Família: "una basílica plena de xinos i de paletes", la Casa Batlló, "acabes amb mal de coll si en mires la façana, i amb mal de butxaca si en vols veure els interiors", La Pedrera, "la més típica de les acabades. Està molt bé però jo no la canvio per casa meva".

Altres pàgines són un sublim recull de saviesa popular estrofolària: "Les Havaneres són un gènere musical, com el rock, el jazz o lo que sigui que canta el Sergio Dalma. Vénen de Cuba, com la sarsuela -i els puros-; i normalment, es cantaven a les tavernes, minuts abans que l'amo del local cardés a tot Cristo fora del bar per xivarri". Un enaltiment de personatges històrics com Cristòfor Colom: "sí, vam cardar una estàtua a un genocida que va descobrir un lloc. Que 'descobrir' un lloc on abans ja hi vivien milions de persones, ja té el seu què, eh?". O un repàs pels espais més nostrats, com Canaletes: "el lloc aquell on alguns van a celebrar els títols del Barça, i on altres van a demostrar a la resta de la humanitat que realment som descendents dels monos"; I quant a museus, la iaia demostra una vegada més ser un exemple de claredat i síntesi quan explica que el MNAC és el normal, "aquest de pintures, història i més", el MACBA és el raro, en plan "no entenc una puta merda", i que al Museu Marítim hi ha barcos.

A més, a *La puta conquesta de Catalunya de la iaia* el puto nét també hi aprèn a fer receptes com el trinxat de la Cerdanya, les patates d'Olot, el suquet de peix de l'Empordà i la coca de vidre del Vallès entre moltes altres filigranes.

En definitiva, un llibre per aprendre a ser un bon català d'una puta vegada i amb pròleg -atenció!- de **Jordi Roca**, ànima i creador dels putos postres de Can Roca, i gran fan de la iaia a qui li ha regalat una de les receptes de la família pel llibre.

La iaia ha protagonitzat les llistes dels més venuts amb *Les putes receptes de la iaia*, *La puta història de Catalunya de la iaia* i *El puto consultori sentimental de la iaia*, un fenomen amb quasi 85.000 seguidors a Facebook creat per Jofre Martell, el puto nét, i amb il·lustracions de Pere Mejan, que encara no han dit l'última paraula.

Jofre Martell, el puto nét

El més destacable d'aquest guionista vigatà és que en menys de dos anys ha construït un imperi propi. Una merda d'imperi, això sí. Carda llibres com qui fot

xurros, pensa massa coses pel cervell que li van col·locar, i es passa el dia desmentint la mateixa pregunta: “No t’ho hauries de fer mirar, això teu?”

Pere Mejan, el puto il·lustrador

És un apassionat del còmic i un ferm defensor d’aquest gènere com a llenguatge per explicar qualsevol cosa. La iaia ha despertat el seu costat més gamberro i divertit.

Per més informació contacteu amb

Francesc Buxeda i Aliu

Tel. 667618656

Email: francesc@sorolldefons.com

Segueix-nos a les nostres xarxes socials:

Facebook: www.facebook.com/ilikeBridge

Twitter: @IReadBridge

Instagram: www.instagram.com/bridge.books/

